

Nr 165.

Av herr **Reuterskiöld**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag, innefattande bestämmelser angående kvinnas behörighet att innehava statstjänst och annat allmänt uppdrag m. m.

Den rent teoretiska lagstiftning, vartill Kungl. Maj:t inbjudit riksdagen genom propositionen nr 40 ang. kvinnas behörighet till statstjänst m. m., innebär, att frågan, huruvida densamma någonsin skall erhålla tillämpning, kommer att bero av ett senare beslut av Kungl. Maj:t och riksdagen. Skulle vid den tidpunkt, då de statsregleringsbeslut komme att fattas, varom föredraganden ordat (sid. 10), riksdagen efter 1924 års eller måhända ännu senare val hava erhållit en majoritet, som icke gillar den feminisering av förvaltningen, som föredraganden genom propositionens avfattning förordat, så kommer över huvud den nu föreslagna och eventuellt antagna lagen aldrig att träda i kraft, utan omedelbart ersättas av en annan, som bättre motsvarar de beslut av statsregleringsnatur, vilka en sådan riksdag kan komma att fatta, eller av ingen alls. Då föga eller ingen sannolikhet finnes, att ifrågavarande beslut skulle kunna åvägabringas redan 1924, och då, om mot förmodan detta skulle bliva fallet, det givetvis vore riktigare att samtidigt därmed besluta den kompetenslag, som då kunde anses önskelig, synas inga bärande skäl kunna anföras för lagens antagande i år.

Det egentligen enda skäl, föredraganden anfört för sitt i visst avseende utvidgade och därigenom även försämrade förslag, är det, att förra årets förslag föll på 3 röster i första kammaren. Föredraganden har dock härvid förbisett, att utskottets förändring av bestämmelsen om lagens ikraftträdande i verkligheten var liktydig med ett sakligt avslag. Att

föredraganden nu själv accepterat den, om än efter tvekan, understryker blott desto mera, att hela förslaget är utan praktisk betydelse. Med hänsyn härtill hemställes,

att riksdagen ville avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 40.

Stockholm den 20 februari 1923.

C. Reuterskiöld.
